

som vi reiste os i Forening med vor Konge og paa hans Bink, saaledes have vi hidtil gaaet Haand i Haand med vor Konge, der skulle vi lade det være bitterligt for alle dem, der agte paa vor Færd, at det ikke nu er vor Mening at prutte med dem, der i den første Begeistring kunde mærke det paa sig selv, at nu var der daget en Nyaarstid over Danmark, at nu skulde der udvikle sig Noget herhjemme, som var det værd, at man reiste sig for at værne om vore Landmærker, og for at stræbe efter, at Ledet om muligt kunde blive hængt i Lave. Jeg for min Deel vurderer det overvættens høit, hvad Ungdommen gjorde i 1848, vurderer det saa meget højere, som det ikke er gaaet mig af Minde, at der blev taget temmelig koldt derimod af Nogle, der dengang nærmest syntes kaldede til, at tage imod Tilbudet, saa det forbaufede flere end mig, at man saae Vanskeligheder fra det daværende Krigsministeriums Side gjorde for dem, der tilbode deres Tjeneste som Frivillige, saa der fast blev pruttet om, hvorvidt man kunde tage imod 6 frivillige Helte ved hvert Compagnie, eller om maaffee 5 skulde være nok, og saa fremdeles. Jeg vurderer det saare høit, at Ungdommen ikke blev kjed af det, hvad der ellers kunde været en stor Fritelse for dem, men at de fandt, at, selv om man tog koldt og tørt imod dem, kunde Hæren i deres Hjertes ogsaa bære det, saa de længtes kun efter at komme paa det Sted, hvor de kunde vise, at den var ægte, den Ild, der flammede i deres Bryst. Der er blevet indvendt imod det principale Forslag, at det skulde være vanskeligt at afgjøre, hvad man skal forstaae ved et „Slag“ og ved at „bivaane“ et Slag. Jeg forstod imidlertid ikke den ærede Krigsministers Uttring ganske saaledes. Jeg troer, at han brugte det Udtryk „en Fægtning“. Da imidlertid det stillede Forslag har brugt Udtrykket „Slag“, og der neppe kan være Tanke om dertil at regne flere end de 4, som han nævnte, saa forekommer det Udtryk mig derved tilstrækkeligt hævdet og sikket. Og, hvad det Udtryk „at bivaane“ angaaer, kunde jeg vistnok være meget tilbøielig til at mene, at der kunde have været valgt et heldigere; men jeg haaber, at Lovene ville fremdeles i Danmark forstaaes saaledes ud af den levende

Folkebevidsthed, hvoraf de jo nu mere og mere skulle udspringe, at Ingen vil tage feil i dette Stykke, at Ingen vil tage feil af, at, naar vi tale om den Ungdom, som bivaaned et Slag, saa tale vi om den, der, saavidt dens Hoveding fandt det passende, efter bedste Gyne og med en god Villoe gjorde sin Skyldighed i Slaget, og regner de Enkelte det ikke til Unde, om de hørte maaffee til et Corps, der talte saa eller ingen Døde og Saarede paa Balpladsen, naar de dog vare med paa det Sted, hvor der fastedes blodige Tærninger om Danmarks Fremtid. Jeg skal derfor ubetinget stemme for det principale Forslag, stemme for det, fordi der forekommer mig deri at være taget det Hensyn til Livet, som der ved en Lov som den nærværende nødvendigst bør tages; taget Hensyn til, at det kommer an paa, saavidt muligt, netop isærdeleshed at glæde og vederqvage dem, der have været med der, hvor det Høieste stod paa Spil. Men jeg skal forøvrigt, dersom Thinget skulde være af den modsatte Mening, og dersom det ikke skulde kunne gaae igjennem, troste mig ved i alt Fald at stemme for det subsidiaire; og tilsidst, dersom det var muligt — men jeg troer ingenlunde, at det er muligt — at et saadant Forslag slet ikke skulde gaae igjennem, troste mig ved, at jeg idetmindste har havt nogle Minuters Leilighed til at udtale, hvad mit Hjerte har følt for Ungdommen og føler endnu bestandigt ved Tanken om, hvad den har gjort og lidt for os derhjemme.

Uusgaard: Idet jeg erklærer, at jeg vil stemme for det subsidiaire Forslag, anseer jeg det blot for min Pligt, uden at jeg tør indlade mig paa at modstige den ærede Krigsminister, at anføre, at det idetmindste er mig sagt ovre i Thyen, at det syenske Fricorps elsker, som det egentlig kaldtes, det odenseffe, har deeltaget i Fægtningerne, navnlig i Sundeved. Jovrigt anseer jeg det for naturligt, at ogsaa de, der have deeltaget i Krigen ved de frivillige Corps, ere indbefattede under det Forslag, som de ærede Landstingsmænd have foresat. (Sa!)

Justitsministeren: Det vilde fælde mig vanskeligt at yttre mig i denne Sag, dersom jeg troede, at man her alene skulde fra Regje-